

З СВЯТОМ ПЕРШОТРАВНЯ, ДОРОГІ ДРУЗІ!

За інженерні кадри

Газета видається

з лютого 1981 року

ОРГАН ПАРТКОМУ, ПРОФКОМУ, КОМІТЕТУ ЛКСМУ
ТА РЕКТОРАТУ ВІННИЦЬКОГО ПОЛІТЕХНІЧНОГО ІНСТИТУТУ

№ 11

Виходить раз
на тиждень
— у п'ятницю

Четвер, 30 квітня 1981 року.

Ціна 1 коп.

**ХАЙ ЖИВЕ 1
ТРАВНЯ — ДЕНЬ
МІЖНАРОДНОЇ ТРУ-
ДЯЩОЇ БОРОТЬ-
БИ ПРОТИ ІМПЕРІ-
АЛІЗМУ, ЗА МИР,
ДЕМОКРАТІЮ І
СОЦІАЛІЗМ!**

(Із Закликів
ЦК КПРС).

ПОЗДОРОВАЛЕННЯ

З буйним цвітінням садів і зелених ланів приходить до нас Першотравень. Праця і Мир — символи свята, яке урочисто відзначає прогресивне людство світу.

Першотравень оглядає наші трудові звершення,

надихає працювати ще натхненніше, заповзятіше. Наша праця — це відмінне навчання, активна участь у важливих розробках для народного господарства, науковців і студентів.

З наступаючим святом весни, дорогі юнаки

і дівчата, викладачі і співробітники інституту! Щастя вам, міцного здоров'я, нових успіхів у навчанні і плідній науковій праці, на благо нашої любимой Батьківщини!

ПАРТКОМ, РЕКТОРАТ, ПРОФКОМ, МІСЦЕВКОМ, КОМІТЕТ КОМСОМОЛУ.

СХОДИНКИ ТВОРЕННЯ

Неосяжними просторами нашої Батьківщини крокує Першотравень — світле і радісне свято весни, миру і праці. У цей день трудящі планети проводять інтернаціональний огляд своїх бойових лав, підбивають підсумки боротьби за краще майбутнє, мобілізують сили на виконання чергових завдань, розв'язання яких має наблизити людство до повного визволення від кайданів капіталізму до торжества комунізму.

Нинішній Першотравень відмінний, по-особливому урочистий і знаменний для радянських людей — відбувся XXVI з'їзд КПРС, який накреслив величну програму творення на нове п'ятиріччя і на перспективу. Цією важливою програмою живе багатотисячний колектив нашого інституту.

У барвистий вінок трудових дарунків Першотравню вплетені скромні плоди старанного, працелюбного колективу нашого інституту.

Як уже згадувалось, ми не лише навчаємо майбутніх інженерів, займаємось самі важливими розробками. Приділяємо велику увагу зв'язку науки з ви-

робництвом, як цього вимагають рішення XXVI з'їзду КПРС, Стійка співдружність в цьому плані з центральним конструкторським бюро інформаційної техніки. Там відкрита наша науково-дослідна лабораторія, де студенти під керівництвом викладачів мають змогу експериментувати, безпосередньо знайомитися з виробництвом, з майбутньою спеціальністю, впроваджувати свої пропозиції в життя. Від цього вирає і підприємство, і наші вихованці, науковці. Тежко тісні зв'язки з виробничим об'єднанням «Жовтень». Майбутніх інженерів тут завжди раді бачити, їх забезпечують усім необхідним, створюють гарні умови для праці. Керівники підприємств виступають з лекціями, бесідами перед студентами, діляться своїм досвідом.

Як відомо, інженери повинні бути не лише висококваліфікованими спеціалістами, вміти поєднувати певний теоретичний матеріал з практикою, але й бути творцями. Пам'ятаючи про це, саме таких фахівців прагнемо виховувати в інституті. Майже всі юна-

ки та дівчата охоплені технічною творчістю, відвідують два-три гуртки, розвивають і розкривають свої здібності.

Маючи спеціалізоване конструкторсько-технічне бюро «Модуль», вирішуємо важливі проблеми: впроваджуємо в життя ідеї, винаходи наших науковців. Тут, до речі, під керівництвом викладачів працюють студенти, проводять дослідження за певними темами, господарськими угодами.

Кількість докторів наук за минулу п'ятирічку виросла втричі, кандидатів наук — удвічі, успішно захистили докторські дисертації, уже працюючи в нашому закладі, В. С. Осадчук, В. А. Огородников, В. О. Птушенко. Чимало цінного на рахунок професорів В. Т. Маликова, М. В. Коваленка, О. П. Стахова, Ю. А. Карпова, О. Д. Чернишова та інших.

Винаходи наших науковців вирішують складні технічні проблеми. Скажімо, нас зацікавила екологія. Співробітники разом із студентами під керівництвом С. Й. Ткаченка створили випарний апарат для цукрових заводів, який майже не забруднює по-

вітря. Маємо на меті укласти господарську угоду з Вінницьким хімзаводом. Тема також близька нам — охорона навколишнього середовища.

Всі наші досягнення — теперішні і майбутні — величезна праця професорсько-викладацького складу, співробітників, багатотисячного колективу нашого славного студентства.

Вкриті багряними кольорами прапорів вулиці чарівної Вінниці. Завтра в місті над Бугом, як і в усіх кутках нашої багатонаціональної Вітчизни, під ці прапори стануть трудящі Країни Рад, станемо ми, вихованці майбутніх інженерів, будівничих комунізму, стануть юнаки і дівчата, і в кожного на вустах оживуть закличні слова рідної партії:

«Трудящі Радянського Союзу! Ознаменуємо одинадцять п'ятирічку ударною ініціативною працею на благо Батьківщини!»

Рішення XXVI з'їзду КПРС — виконаємо! Усе для блага людини, усе в ім'я людини!

Запевняємо нашу ленинську партію, що вогонь своїх сердець віддамо рідній Вітчизні-матері!

З наступаючим святом, дорогі друзі!

**І. КУЗЬМІН,
ректор інституту.**

5 ТРАВНЯ — ДЕНЬ ПРЕСИ

НАШІ АКТИВІСТИ

П'ятого травня багатомільйонна армія журналістів, робітників, громадськість країни відзначають традиційне свято — День преси. За визначенням Володимира Ілліча Леніна преса «служить знаряддям соціалістичного будівництва». Вірна ленинській традиції радянська преса — колективний пропагандист, агітатор і організатор мас, вона проводить велику роботу по пропаганді внутрішньої і зовнішньої політики КПРС, по мобілізації політичної і трудової активності радянських людей, по здійсненню прийнятої XXVI з'їздом Комуністичної партії Радянського Союзу соціально-економічної програми творення на нову п'ятирічку і на перспективу.

Солдатами слова справедливо називають працівників преси. Почесно і відповідально завжди бути на передній лінії комуністичного будівництва.

ва, розповсюджувати цінний досвід, все передове, прогресивне, вести нещадну боротьбу з недоліками. Багато уваги преса приділяє питанням ефективності і якості роботи, дієвості соціалістичного змагання.

Газета велику увагу приділяє вихованню трудящих, студентів і всіх працівників того чи іншого навчального закладу. Її мета також полягає в тому, щоб читач завжди знаходив на сторінках і проблеми, з якими ми зустрічаємось на шляху будівництва. І щоб ці проблеми, за допомогою газети, вчасно вирішувались. Також не повинен бути осторонь такий важливий захід, як побут та відпочинок.

В нашому інституті з лютого цього року почала функціонувати багатотиражна газета «За інженерні кадри». Вона потрібна колективу інституту як вихователь і організатор мас. У газеті з'явилось чимало друзів: студентів, які розповідають про справи на тому чи іншому факультеті, діляться думками щодо проведення дозвілля та інше. Редакція також отримує величезну допомогу з боку професорсько-викладацького

складу та співробітників інституту.

Уже сьогодні ми можемо назвати найактивніших дописувачів до нашої газети. Серед них Ю. А. Карпов, професор, проректор з навчальної роботи, В. С. Осадчук, професор, проректор з наукової роботи, О. П. Стахов, професор, зав. кафедрою обчислювальної техніки, О. Юденко, студентка, І. Середюк, зав. кабінетом кафедри марксистсько-ленінської філософії, А. Тхорівський, декан ЗТФ, Б. Земляков, зав. кафедрою теоретичної механіки, О. Кисильов, голова місцевого СКБ «Модуль», А. Перевезів, студент, С. Луковников, студент, С. Поздняк, професор кафедри радіотехнічних пристроїв, Г. Ластовська, заст. декана машинобудівного факультету, З. Грозний, зав. методкабінету, М. Фігман, голова ради відмінників інституту, О. Голубев, студент, М. Мельник, студент та багато інших. Вітаємо вас, дорогі наші друзі, з цим святом, бажаємо на навчальній і викладацькій нивах натхнення, успіхів, щоб ваше журналістське перо було завжди пристрасним і правдивим!

РЕДКОЛЕГІЯ.

РАДЯНСЬКИЙ СПОСІБ ЖИТТЯ

БРИГАДИР

Зарисовка

Закінчився робочий день. Верстати ще «дихали» теплим мастильним духом, але вже мовчали.

Біля бригадира зупиняються ремонтники, переодягнені в чистий одяг.

— Анатолію Федоровичу, то ми, напевно, вже підємо...

— Ідіть, хлопці, ідіть. Я наздожену, — відказує бригадир.

Постаті хлопців зникають за дверима. Кожну з них Білецький проваджує посміхом. Всі вони, його колеги, вирішують долю цього рівномірного і надійного «дихання» верстатів механічного цеху. Славні хлопці підібрався! Можливо, тому що займаються цілком, різноманітною роботою в спеціалізованому конструкторсько-технічному бюро «Модуль». Тут ідеї науковців інституту перевтілюються в реальність.

Первинне життя важливим розробкам дають конструктори, токарі, а також вони, слюсарі-ремонтники. Скажімо, виходить з ладу той чи інший верстат, і тоді слово надається їм. Бригадир не пам'ятає такого випадку, щоб токарний, фрезерувальний чи свердлильний верстат простояв на ремонті більше визначеного строку, бо працюють в його бригаді справжні інженери своєї справи. Запорука успіху полягає в тому, що розуміють вони один одного, як то кажуть, з першого погляду, і на кожного можна поклатися як на самого себе. Це і Ф. С. Волинський, і П. Б. Лозовський... Якби почав перераховувати всіх — пальців на руках не вистачило б.

Бригадир робить кілька кроків уздовж прольоту механічного, зупиняється, знову замислюється. «За що тобі така шана, що навіть в бригаді ходиш?» Ні, не відрізняє він себе від інших. Таку штуку, як бригадирство, міг би взяти на себе будь-хто. Міг, однак цю важливу ділян-

ку довірили йому — комуністу.

Одного разу, це сталося під час ремонту токарного верстата, виявилось, що потрібно одну з деталей замінити, а на складі її не було.

— Що будемо робити, бригадире, — спитав Долинський. І голос, і вигляд у нього був трохи пригнічений. Білецький і сам розумів, що нова деталь сама по собі не з'явиться. Але ще не було такого, щоб він не вийшов з будь-якого становища.

— А що тут гадати, хлопці? Зробимо нову деталь, — він уже прямував до верстата, за яким виконуватиме функції токаря. Хто — а бригада знає, на що здатні руки їхнього ватажка. Анатолій Федорович — мав такий «гріх» — чотирнадцять років токарював, у нього шостий розряд. Отже, за нього вони були впевнені, хвилювало інше — як усе це зробити, коли немає креслення?

— Не будемо наганяти на себе страху, — підморгнув весело і, увімкнувши верстат, додав: — Нам головне глянути хоч один раз на конфігурацію деталі, а все інше можна й по пам'яті...

Виточив деталь, передав її іншому. Той став до фрезерувального.

Потім, коли верстат «прокрутили», бригадир витер спітніле чоло.

— Нарешті! Щоб ви знали, хлоп'ята, як я хвилювався... А, виходить, даремно, бо вирішили ми проблему нової деталі гуртом! Дивна в нас з вами професія: слюсар-фрезерувальник, слюсар-свердлувальник...

— Воно — правильно, Федоровичу, — випромінюються радісним усміхом очі Геннадія Лозовського. — Ми в тебе взагалі, можна сказати, аси. Тільки щоб ми робили без тебе?

— Знайшов, що сказати... — Анатолій Федорович сором'язливо відвертається, не знаючи, куди подіти свої великі руки.

А. ХВИЛЯ,

Більше десяти років працює в нашому інституті Володимир Борисович Демешко. Він доцент кафедри металорізальних інструментів і верстатів. Це сумлінний, принциповий комуніст. Близький до себе і до колег по роботі. За ці якості комуністи одностайно обрали його своїм партгрупоргом.

До громадських справ Володимир Борисович ставиться так, як належить партійному бійцеві: активний пропагандист, член республіканського науково-технічного товариства.

За старанність у праці, велику громадську роботу, яку проводить В. Б. Демешко, його прізвище занесено до Книги пошани інституту.

ВПЕВНЕНІ КРОКИ

Разом з усім радянським народом вийдуть на святкову демонстрацію 1 Травня студенти, викладачі, співробітники нашого факультету. Широкою колоною, завітненою кумачевими стягами і транспарантами, пройдуть вони центральною вулицею міста.

З квітами і прапорцями, з червоними бантами на грудях і щасливими посмішками зустрінуть вони цього горючий Першотравень. Над колоною заповують транспаранти з написами: «Рішення XXVI з'їзду КПРС — в життя!», «Хай живе непереможна єдність партії і народу!», «Хай живе Комуністична партія Радянського Союзу!». Студенти понесуть плакати, які відображають досягнення свого факультету, інституту.

Сотні студентів зустрічають Першотравень відмінними успіхами у навчанні. Серед них — О. Домбровський, А. Поплавський — 3 АТ-79, С. Яблочников — 2 АТ-78, О. Усач — 4 АТ-76, І. Степанова — 1 ЕВМ-80,

О. Демур — 3 АТ-79, Якимчук — 3 АТ-77 та інші. Сумлінно й наполегливо оволодівають знаннями майбутні інженери. Про це свідчать результати проведеної першої атестації. Багато зусиль для кращої організації навчального процесу докладають викладачі всіх кафедр факультету. Кращі з них: обчислювальної техніки і автоматизації інформаційно-вимірювальної техніки. Вони йдуть в авангарді соціалістичного змагання.

Побачимо в святковій колоні і молодих науковців — гордість факультету. Їхню роботу спрямовує й організовує факультетське НСТ, за яке відповідає від комсомольського бюро студент В. Богущкий — 4 АТ-77.

За два роки грамотами МВССО СРСР та республіканськими грамотами відзначено більше десяти наукових праць майбутніх інженерів, а нещодавно одержано медаль Всесоюзного конкурсу і два дипломи за кращі наукові праці студен-

тів.

Молодим є на кого рівнятися. Адже їхні товариші підвищують свій науковий рівень. Так, протягом останніх років захистили кандидатські дисертації С. Г. Лютворт, А. С. Васюра, П. Ф. Кулаков, В. О. Піджаренко та інші.

Глибина фахових знань перевіряється на практиці. Щороку студенти-фахівці проводять практику на різних підприємствах області й республіки.

Ударною працею зустрічають Перше травня студенти п'ятого курсу. Закінчується преддипломна практика, залунає останній дзвоник і піде в народне господарство нове покоління молодих спеціалістів.

Замаяорять червоні прапори. У святковій колоні — студенти і викладачі нашого факультету. День 1 Травня стане оглядом сил і здобутків, початком нових творчих справ на благо нашої Батьківщини. Ці справи для нас накреслив XXVI з'їзд КПРС. То ж виконаємо їх з честю.

В. ОСІПЧУК,
наш кор.

КЛУБ ІСТОРІЇ ТЕХНІКИ

Історія науки і техніки інколи підказує сучасникам надзвичайно цікаві речі. В 1929 році, наприклад, наш «Красін» повинен був вийти на допомогу експедиції італійця Нобіле. Від строків його готовності залежало життя людей. Але було необхідно змінити кілька бронзових

листів обшивки корпусу, змінити раніше кригою. Робітники, як завжди, збурили збивали заклепки. При такій продуктивності їх робота могла затягнутися тижнів на три, а строк визначено триденний. Як бути? Інженери прийняли рішення покваліфікувати гортати технічну літературу. Виручили праці про Рене - Антуане Реомюра — французького природознавця, який займався створенням спитних градусників, нових сортів скла із спла-

вих заліза. В 1730 році під час одного експерименту він переконався, що чавун робиться крихким, якщо до його складу потрапляє кремній. Радянські інженери запропонували прикладати до заклепок розпечений кварцовий пісок. Після «припарок» метал почав швидше піддаватися збули. «Красін» вийшов в море раніше строку, і це врятувало життя полярникам.

В нашому інституті все більше набирає розмаху художня самодіяльність. На сьогоднішній день діють хороше, танцювальні і драматичні гуртки.

Значна кількість студентів охоплена тим чи іншим видом народної творчості. Активні учасники художньої самодіяльності не тільки збагачуються духовно, не тільки несуть людям радість, вони, як правило, відмінники в навчанні, громадські активісти.

Велику і цікаву концертну програму готують учасники художньої самодіяльності до травневих свят.

На знімку: фрагменти з танців.

Мозаїка

Технік Франціско Гонзалес із іспанського міста Уельва став недавно батьком. І дуже засмутився, що його відприск лежить нерідко в мокрих пелюшках. Тому він винайшов пелюшки, які «говорять». Їх відразу ж запатентували. Як тільки пелюшки зволожуються, електронний прилад видає свист, щоб сповісти-

ти батькам про пригоду. Прилад може і говорити, коли трохи зволожити його конструкцію. Тоді в потрібний момент він промовляє коротку фразу: «Дитя мокре». Подібні речі були винайдені раніше, але цей варіант став особливо вдалим і недорогим і так сподобався мешканцям Уельви, що Гонзалес ледве встигає виконувати замовлення.

* * *

В одному з банків Відня

33-літня Гелена Вейглайн разом з іншими співробітниками проходила медичне обстеження. Рентген показав, що Гелена — унікальна володарка чотирьох нирок. Лікарі уважно вивчили феномен. Аномалія виявилась корисною для організму. Гелена все життя почувала непереборну оги́дність до жирної їжі, сигаретного диму, алкоголю і хлорованої води. В той же час вона завжди прагнула до чистого, свіжого повітря, фізичних вправ.

* * *

В Скандинавії знаходиться село з найкоротшою назвою, яка складається з однієї літери. Мова йде про село А, розташоване в Норвегії, на Лофотенських островах. В селі живе біля трьохсот чоловік, більшість з них рибалки.

(Журнал «Знання — сила»).

Редактор
А. МАЗУР.